

[Finansministeren.]

stående økonomisk krise. Det, vi i dag må sørge for ikke alene herhjemme, men i vort økonomiske samarbejde med disse lande, er at gøre vor økonomi stærkest mulig for at imødegå, i bedste fald for at undgå, at der kommer en økonomisk krise af samme omfang som tidligere.

Det er klart, at disse tankegange kan udvikles mere, da det drejer sig om toldloven, men da jeg vil vende tilbage til nogle af disse betragtninger ved fremsættelsen af finanslovforslaget, skal jeg standse her.

Til slut har jeg blot en bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller. Det er ikke mange måneder siden, ja, jeg tror, det kun er uger siden, man mange steder kunne læse, at den største økonomiske fare herhjemme i øjeblikket var overbeskæftigelse, for høj økonomisk aktivitet, udsigt til sortbørs-lønninger m. v. Det er ikke netop noget, jeg har hørt det ærede medlem hr. Poul Møller fremføre her i salen, det er noget, man bare i almindelighed har givet udtryk, måske stærkest fra oppositionen i tinget. Nu spørger det ærede medlem hr. Poul Møller: ja men kan der ikke være udsigt til arbejdsløshed til foråret, skulle dette ikke i sig selv medføre, at der kommer arbejdsløshed? Jeg må svare, at det har jeg vanskeligt ved at se. Jeg forstår fuldt ud, at tilpasningsprocessen kan blive hård og meget vanskelig, og jeg forstår fuldt ud, at man ønsker — og vil gerne her give tilsagn derom — at vi i udvalget meget nøje drøfter disse tilpasningsproblemer, og her bliver det ikke alene et spørgsmål om todsatserne, det bliver også et spørgsmål om aftrapning af importreguleringen. Men det, der er afgørende for mig over for det ærede medlem hr. Poul Møllers betragtninger, er, at det skulle vel ikke være, om jeg så må sige den økonomiske politik, man har lagt op til med den store skattenedsættelse, der får det ærede medlem til at tale om, at vi skulle få lidt dårligere konjunkturer. Jeg må fuldt ud erkende, at skulle det vise sig, at der blev lidt dårligere konjunkturer, ville den manglende økonomiske motivering for oppositionens standpunkt angående den store skattenedsættelse begynde at dukke op. Derfor har jeg gerne villet fremhæve i dag, at det er ganske klart, at det er udviklingen i den økonomiske situation, der

må bestemme, hvilken stilling vi skal tage i disse forhold, når vi kommer frem til foråret.

Handelsministeren: (Philip): For et øjeblik siden kunne min kollega, den højtærede finansminister, nævne en kongerække for toldlovene herhjemme, og jeg forstod, at den højtærede finansminister regnede med, at toldreformen, som vi diskuterer i dag, ville blive det fjerde årstal i denne kongerække.

Inden for valutaloggivningen tror jeg ikke vi kan regne med så lang en kongerække, men må vel nøjes med at sige, at efter den gode modtagelse, forslaget fik i går, vil året 1960 kunne blive det andet årstal i kongerækken, der i så fald kun kommer til at rumme 2 årstal: det år, vi fik importreguleringen, og det år, hvor vi praktisk taget ophæver den. Det kan for så vidt synes ejendommeligt, at det andet store år skal blive et år, hvori vi praktisk taget ikke ændrer valutalovent, for selve lovens tekst foreslår vi jo uændret, og trods enkelte bemærkninger i går må vi vel sige, at denne opfattelse af, at vi burde forlænge lovens tekst, mødte almindelig tilslutning. Det, der bevirker, at vi står over for en revision på dette område, er selvfølgelig det, der er knyttet til teksten, nemlig forslaget om den meget betydelige liberalisering.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at i mine øjne er den reform, vi nu gennemfører, hvor vi på én gang forhøjer tolden og liberaliserer, en reform, som der måske kunne have været grund til at gennemføre tidligere. Jeg har givet udtryk for det for et års tid siden, og jeg vil gerne understrege her, at jeg har haft den opfattelse i nogen tid. Men det er klart, at vor tilslutning til de syv har gjort denne reform mere aktuel. Jeg hilser i hvert fald med stor glæde, at den nu kommer.

Det blev i går under diskussionen et par gange nævnt, at meningen med denne reform var at nå frem til så nogenlunde det samme beskyttelsesniveau, som vi havde i dag. Jeg ved i og for sig ikke, om det er tilfældet. Jeg har i min fremsættelse nævnt, at det var overordentlig vanskeligt at sammenligne det gamle og det nye beskyttelsesniveau, fordi vi nu engang ikke har noget mål for, hvor stærkt beskyttende